

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A földmivesek figyelmébe.

Nincs terményünk, minek — az elemi csapásokon kívül, — vagy az állat- vagy a növényországból pusztító veszedelme ne volna.

Gyászos nevezetességre vergődött a filoxera vastatrix, mely nemzetgazdaságunk egy jelentékeny ágát, — a szőlőmivelést — a szó szoros értelmében lemetszette. A peronospora ellen meg irtó hadjáratot kell intéznünk évről-évre, hogy az egész évi reményünket tönkre ne tegye.

Most kezd ismét ismerkedni a gazdaközönség a „torzsgombával”.

E veszedelmes elem egyenesen a mindennapi kenyér ellen intézi támadásait, a mennyiben a lábon levő gabonában jelentékeny károkat okoz.

A torzsgomba már ez évben országszerte sok kárt okozott a búzában.

E veszedelmes elem már maga ellen hívta ki a kormány figyelmét is. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter szakértőket küldött ki e baj forrásának megállapítása végett. A kiküldött szakértők konstatálták, hogy a torzsgomba terjedése a gazdasági rendszerben rejlik, mert csak ott lép fel, a hol állandóan buzát termelnek a váltó gazdaság elveinek mellőzéseivel.

El nem mulaszthatjuk, hogy e veszedelemre fel ne hívjuk a gazdák figyelmét, s éppen azt czélozza e cikk, hogy gazdáink e veszedelemmel szemben éberek legyenek.

Itt eszünkbe jut volt szőlőtulajdonosaink indolenciája szemben a peronosporával — nem is szólva a philoxeráról.

A mindszei szőlőket nem kizárólag a philoxera ölte ki, de azok egy bizonyos hányadát megsemmisítette a peronospora.

E cikk írója élénken emlékezik, — de emlékezhettek mások is, — mily nehéz volt a szőlőtulajdonosokat

neki vinni a permetezésnek. Sőt a makacsabbakra soha se hatott mások jó példája, s így történt, hogy a mit meghagyott a philoxera, elpusztította a peronospora.

Végre sok küzdelem árán eloszlott a tudatlanság homálya, s ma már — bár némelyik későn, — de kivétel nélkül permetez mindenki.

Nos tehát okuiva a múlt elfogultságán, a torzsgomba pusztításának most kell ellenállani, nehogy teljesedjék a közmondás: késő bánat ebgon-dolat.

Miből áll az ellenállás? Nem másból, mint abból, hogy fel kell hagyni mindenkinek azon szerencsétlen rendszerrel, hogy a földjét buza után ismét buzazza, hanem a legszigorubban életbe kell léptetnie a váltó gazdálkodást: vagyis buza után kapás növényvel foglalja el földjét.

Nálunk gyakorlat számba megy, hogy aratás után feltörje a gazda a földjét, hogy ősszel újból bebuzazza.

E praxissal legalább is hosszú időre fel kell hagyni, hogy ha nem akarjuk, hogy gabna termőföldjeink is indolenciánk miatt szőleink sorsára jussanak.

A torzsgomba nagyobb veszélyt hordoz méhében, mint első pillanatra sejtenők, azért tegyük magunkévá, mire a szakértők buzdítanak.

Erre kívántuk gazdaközönségünk figyelmét felhívni.

A középosztály pusztulása.

A 48—49-iki magyar szabadságharc — bármily szomorú véget is ért az — megeremtette a magyar középosztályt és ezzel új erőt, támaszt adott a nemzetnek.

Midőn 67-ben kibékült a nemzet királyával és megkötetett a kiegyezés Ausztriával, az alkotmány védbástyái alatt minden téren egy egészséges mozgalom indult meg. Tisztában volt vele a kormány, tisztában a társadalom, hogy egy nemzet erejét, támasztát csakis egy erős vagyoniilag rendezett független középosztály képezheti és megindult a munka ez osztály megerősítésének érdekében.

A munkát némi siker koronázta, felendült az ipar és a kereskedelem. Megfeledeztek azonban már ekkor is a kis- és középbirtokosok érdekeinek kellő megvédéséről.

Harminczöt év mult azóta és mély hazafiui bánattal és nehéz aggodalommal a jövő iránt, elmondhatjuk, hogy hazánkban középosztály alig van.

Az ipar és kereskedelem pang, a középbirtokosok egyike a másik után tönkre mennek. Egyiket a földjéből, másikat műhelyéből árverez ki az adóvégrehajtó, az uzorás pénzüntézetek és egyéb hitelezők.

A kisbirtokosok — kik a jövőendő középosztály tartalékát kellene képezni, honnan időről-időre a maga megerősítésére új tagokat kellene nyernie — a széztüzlés stádiumában van. Nem hogy gyarapodna, de sőt a legnagyobb erély, a leggyorsabban érkező segély is csak arra lenne ma már képes, hogy egy ideig feltartóztathassa a lejtőn, melyen nyilsebességgel rohan alá.

Nem hiába, hogy ez roppant kellemetlen téma, de mintha mi vidéki hírlapírók összebeszélünk volna, oly egyértelműleg, oly mélységesen halgatunk e tárgyról és csak néha-néha lebbentünk egy kissé azon fátyolon, melyet mintegy magunk takarunk e nagyon is szomorú állapotokra.

Betegek vagyunk! Meg kell mondanunk, hogy hol fáj, mert az orvos a diagnózist másképp képtelen megállapítani, vagy a mint tapasztaljuk is, a betegséget nem ismerik fel és téves diagnózist állapítottak még és sajnos, akként is kezelnek bennünket és a helyett, hogy a gyógyulás felé haladnánk, a betegség mindinkább gonoszabb jelleget ölt és azt minél előbb agyon is orvosolják.

A kormány, a gazdasági egyletek, a kereskedelmi és iparkamarák, ezek volnának az orvosok, ha a bajt teljesen felismernék. Ők azonban csak egy kis bágyadtságot észlelnek és vagy nem tudják, vagy tudni nem akarják azt, hogy ez halálos betegség, melynek gyógyítása csak radikális kúra alkalmazásával lenne még lehetséges.

A magyar középosztály halálos beteg. Az alap roskadozik, melyen az egész test nyugszik. Ha elpusztítani engedjük a középosztályt, vele pusztul nemzetünk.

Nézzük csak meg a hivatalos lapot, a „Budapesti Közlönyt“, annak árverési rovatát. Megtanulhatja belőle mindenki, a kit hogy érdekel, vagy tanulni akar, hogy Magyarország középbirtokainak fele, a kisbirtokosoknak háromnegyed része állandóan árverés alatt áll. Így állunk a kisebb és na-

gyobb gyár és műhely-iparunkkal. Így állunk a kereskedelemmel.

Ha ez sem elég, tessék csak a telekkönyveket megnézni s tapasztalni fogjuk, hogy ezen ingatlanok, de sőt még a falusi kis házikóknak is kilencztizedrésze teljes értékükig le vannak terhelve.

Aggódva kérjük, mi lesz ennek a vége? Miként fog átalakulni Magyarország társadalmi élete és viszonyai? Hová fog vezetni egy egész osztály pusztulása?

Ki tudna mindezen kérdésekre felelni? Ki láthat bele a jövőbe? Az azonban bizonyos, hogy egyetlen józanul gondolkodó ember sem tagadhatja azt, hogy a jelen kétségbeejtő, a jövő elé pedig csak a legnagyobb aggodalommal nézhetünk.

Nem bocsájtkozunk ez alkalommal e szomorú tény alapokának fürkészésébe. Elégnek tartjuk most azt, ha reámutatunk e nagyon is fájó sebre, melyre gyors orvoslást kérünk addig, míg nem késő. A gyors segítség talán még elejét veheti annak, hogy e seb ne legyen halálos. A betegség talán még gyógyítható és a beteg középosztály megmentésével megmenthetjük nemzetünk legnagyobb erejét, mely erőre a jelen válságos időkben nagyon is nagy szüksége van, de mely erővel biztosíthatjuk hazánk és nemzetünk jövő fejlődését is.

Első sorban kötelessége a kormánynak gyors közbelépésével a lankadó középosztály erejét felvillanyozni.

Olcsó hitelről kell gondoskodni, hogy az uzsorásokat kifizethessék és a drága vidéki pénzüzetektől vagy megszabadulhasanak, vagy oda kell törekedni, hogy ezen intézetek olcsóbb hitelt nyújthassanak. Általában rendezni kell a hitelviszonyokat.

A régóta tervezett földadókat le kell szállítani. A felszaporodott adó hátralékokra hosszabb fizetési idő haladékokat kell engedélyezni.

Ezek volnának szerintem az első és legszükségesebb teendők, melyeket még sok másoknak kellene követni, hogy a bajt gyökeresen orvosolni lehetne.

Az állam érdeke parancsolja azt, hogy a középosztály megmentessék, az államnak kell tehát első sorban akcióba lépni. A többi következni fog.

Vegyések.

— Vármegyei közgyűlés. Csongrád-vármegye törvényhatósági bizottsága Szentesen július 31-én rendkívüli közgyűlést tartott. Legérdekesebb tárgyak voltak, mik pénzkérdéssel voltak kapcsolatosak. Így: az alispáni előterjesztés a hódmezővásárhely-makó-nagyszentmiklósi h. é. vasút építési költségeihez megszavazott 200,000 korona hozzájárulás fedezése céljából a Pesi Hazai Első Takarékpénztár Részvénytársaságtól felvenni szándékolt kölcsönre vonatkozó kötelezvény jóváhagyása iránt. — Jóváhagyatott. Ehhez hasonló volt a második tárgy is, vagyis: alispáni előterjesztés a törvényhatósági közutak fokozatos kiépítése céljaira a Pesti Hazai Első Takarékpénztár Részvénytársaságtól felvenni szándékolt 400,000 korona kölcsönre vonatkozó kötelezvény jóváhagyása iránt, mely szintén jóváhagyatott.

— Tanítói áthelyezések. Említettük lapunk múlt számában, hogy Jánosi Nándor tanító helyére a miniszter Kachnich András breznóbányai tanítót helyezte át. Kachnich a hét folyamán megérkezett községünkbe, hogy új állomás helyét megtekintse. Mint értesülünk, úgy nyilatkozott, hogy nagy családja lévén, tanyai tanítói állását nem fogja elfogadni. — Értesülésünk szerint a jelenlegi tanítói karban még e hó folyamán több rendbeli változás fog történni. — A hivatalos lap múlt heti száma közli: Világhy István pur-

kerczi állami elemi iskolai tanító a szegvári áll. elemi iskolához helyeztetett át.

— Tiltott szerelem. Széri Gábor mindszenti tanyai lakost, neje, Bozó Viktor még a folyó év tavaszán elhagyta azért, mert állítólag szerelmi viszonyt folytat Apró Benedek helybeli lakossal. Széri Gábor miután ebbeli gyanujáról táján alapos meggyőződést szerzett, folyó hó 29-én a Derekegyháza községhez tartozó Kenyere pusztán, hol Apróval aratási munkán vannak, megtámadta az állítólagos csábítót és egy vasrudacsral úgy agyba-főbe kecsgettette, hogy az orvosi látélet szerint 8—10 napig gyógyulnak be az ütések alatt támadt gödöröcskék.

— Pusztaszeri ünnepély. A szegedi Árpád-egyesület ma tartja nagyszabásu ünnepélyét Pusztaszeren. Az ünnepélyen községünkben igen számosan vesznek részt.

— Öngyilkosság. Oláh József községünkbeli lakos már régebb idő óta foglalkozott azzal a tervvel, hogy öngyilkossá lessz. Okot erre leginkább az szolgáltatott, hogy fia és menyje, a kinknél öregségében meghuzta magát, rosszul bántak vele. Folyó hó 1-én aztán tervét végre is hajtotta, beleugrott a Tiszába, hol halálát is lelte. Az öreg holttestét a víz csakhamar fölvetette és így történt, hogy ugyane napon a nagyrévnél a kötélben fenakadt. A holttestet kihuzták és a temető halottas házába vitték, a honnan eltemették.

— Kossuth ünnep. Mint értesülünk, a helybeli 48-as kör is mozgalmat indít arra nézve, hogy folyó évi szeptember hó 19-én, Kossuth Lajos születésének 100 évfordulóját községünkben is megünnepeljék. A kör elnöksége, — mint értesülünk, — egy nagy bizottságot fog egybehívni és pedig nem csak a kör tagjaiból, hogy ezen ünnepség minél fényesebbé tételét biztosítsa.

— Elitelt jegyző. Nyolcz napig tár-

TÁRCZA.

A HÉTRŐL.

Adó ellen kiharcoltuk
Jómagunkat egykoron,
S tul esénk ez évre szóló
Legeslegnagyobb bajon.

Nekünk is van végrehajtónk,
De ez nem keserít el,
Ő miatta nyugton alszunk,
Mert csak olyan „bagatell“.

A termésünk jól fizetett,
Panasz nincsen, úgy tudom,
Régen vártunk ilyen évet,
Ugye „Édes magyarom“?

Teheneink jól legelnek,
Hoznak haza sok tejet:
Bátran szűrhetjük hát géppel
A sok zsiros tejelet . . .

És az ily nagy boldogság közt
Eszméink sem pihenne,
Oktatjuk a magyar népet
A szőlőművelésre.

Gazdakört is alakítunk,
Ifjaknak együletet,
Tűzoltóságot állítunk,
Szép sok üdvös tervezet.

Közben egy-egy jó multság
Elcsuszik, mert jól esik,
Kerülnek is vállalkozók,
A kik ezt elrendezik . . .

A mindszenti ifijuság,
(Nem az uri jelszavas)
Egy szép előadást rendez,
Hogy te azon jól mulass . . .

Mert hát „mindenki lép egyet“.
S boldogítva felvagyunk
Egy pár uri ifijával,
— Zárt körben bankettozunk.

Zárt körben, a rézangyalát!
Válogatott vendégek,
Válogatott tányérokon
Válogatott jót ettek . . .

Úri után szegény bankett:
No de hisz ez így dukál —
Azoknak, kik kimaradtak
— „Tyukverőt“ ülni muszáj.

Krónikás.

A SZÓRAKOZOTT VÖLEGÉNY.

Okuljatok völegények hősünk szomorú sorsán; ne legyetek szórakozottak.

Boldog kor, mely nem ismer fájdalmat, bánatot, gondot. Az élet csupa boldogság; minden perc örömet, gyönyört rejt magá-

ban, nevetve tekint a jegyespár a világba, azt véli, mindenki boldog, mindenki velük együtt érez.

Széphegyi Géza barátunk is boldog völegény. Hogy is ne? Már évek óta szereti az ő Ilonkáját, de hát a lányka fiatal volt, majdnem gyerek. A szülők még nem is gondoltak arra, hogy lányukat már is férjhez adják. Most már végre elérte 17-ik évét, eladó lány lett belőle. No de hol van az a férfi, a ki e lányka diplomata észjárásán eligazodik, ki képes arra, hogy a lányka dacoskodó fejcskéjén, a kis duzzogó ajkából, a hamis szemekből a valót kiolvassa?

— Szeret-e, nem szeret? — megkérdezte a margitvirágot, az akáczfalevelet; mindig mást mondott.

Végre-végre; egy szép nyári estén a nyaraló melletti erdő szélén sétáltak, az az ismeretes holdvilág is világított; nem hiányzott semmi; ekkor ezen a holdvilágos kedves nyári estén hiába csak elárulta magát a kis makacs, szerette már iskolás lány korában — szerette Gézát.

Tehát a sziv boldogsága is megvolna; jaj! de más is kell a boldogsághoz. A szülők mást is kívánnak; az a számító apa biztos állásban akarja tudni vejét, hogy a szerelemhez meglegyen a megélhetés biztonsága.

Ez meg is lett! Géza állásba jutott. A

gyalta a szegedi kir. törvényszék Dörner Béla volt horgosi jegyző büntnyét, mely iránt megveszerte nagy érdeklődés nyilvánult. A tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai-
ból bebizonyult a súlyos vád: csalás, sik-
kaszás, magán- és közokirathamisítás stb.,
a miért a törvényszék Dörner öt esztendei
fegyházra, 200 korona pénzbüntetésre és 8
évi hivatalvesztésre ítélte.

— **Bujtogatás.** Brunner Antal, özv. Wimmer Jánosné urnő veje, jelentést tett a mindszenti csendőrségnél, hogy Jaksa János arató munkás felbujtja ellene az aratókat. A csendőrség megindította ez ügyben a vizsgálatot, mert előzőleg ő is értesült, hogy a község melletti tanyákon rendszeres bujtogató banda működik, melynek az a célja, hogy az arató munkásokat a földbirtokosok ellen feltűzeljék. A vizsgálat azonban kiderítette, hogy bujtogatásról, vagy bujtogató bandáról szó sincs, hanem az izgatással vádolt Jaksa József egy csomó pálinkát szivott magába, amelynek hatása alatt aztán olyanokat fecsegett összevissza a földbirtokos ellen, mit kijózanodván: maga is megbánt s amiért bocsánatot is kért a birtokos Brun-
nertől.

— **A termés tolvajai.** A különböző isteni csapásokon kívül még más valami is veszélyezteti a gazda termését: a termés tolvajok. Vangel Gyula szegvári lakos például szerencsésen learatta az Isten áldását s a termésnek még is baja történt amidőn már kereszttekbe voltak rakva. A Vangel buzájának nagy részét ugyanis egy csomó tolvaj megdézsmálta. Az új leple alatt elhordtak egy jó csomó keresztet. A tolvajok azonban nem élvezhették háborithatatlantul a lopott buzát, mert a csendőrség elcsipte őket. A tettesek a Bottyán Mihály-féle szegvári familia tagja, mintegy 7—8 férfi és leány.

— **Uj plébánia.** Mint értesülünk, Tö-

főváros mellett egy nagy gyárban nyert állást. Megkérte a lányka kezét; nem is tagadták meg tőle; derék fiú volt, meg is érdemelte.

Most indul több heti távollét után először szive vágyához. Mily boldogság!

Örömmel fogadták: megérkeztek a rokonok. A vőlegény tiszteletére nagy ebédet adnak a szülők, a kis menyasszonyka boldogan sűrög-forog a háztartásban; bemutatja, hogy a konyha művészetéhez is megnyitott ért.

A mi vőlegényünk is kitesz magáért; komoly arcot vág az apa előtt, úgy szereti a komoly apa. Elmondja mennyi dolga van, mily körültekintést igényel az ő állása; csak úgy nehezen tudott egy napra is megszabadulni hivatalától és most sem egészen szabad; hozott magával munkát.

Fontoskodó arcczal engedélyt kér arra, hogy ebéd idejéig még egy pár fontos üzleti levelet megirhasson. Hősünk visszavonul dolgozó szobájában.

Végre megjött az ebéd ideje, de Géza még nem kész munkájával. Rögtön elvégzem dolgomat, csak néhány sor van hátra. Ismét sűrgetik. Azonnal. De most már a pajkos Ilona is egyre csak ott ólálkodik a háta megett; siess, siess! kész a leves!

No még 5 sor — 3 sor! Jertek gyermekek, asztalon a leves.

Siet Géza a levéllel, Ilonka is segíteni

mörkény község képviselőtestülete legutóbb tartott közgyűlésén elhatározta, hogy 1600 korona évi fizetéssel összekötött önálló plébánosi állást alakít.

— **A háziipar támogatása.** Tömörkény községi képviselőtestülete elhatározta, hogy a háziipar érdekében a munkásnép javára évenként 400 koronával támogatja a földművelésügyi miniszter által a községben létesített háziipari tanfolyamot. És ha már száz tömörkényi munkás e tanfolyamon ki lesz képezve, akkor a község szövetkezetet létesít a háziipari cikkek elárúsítására és piacok szerzésére.

— **Ragadós állapotbetegségek a megyében.** A földművelésügyi minisztérium hivatalos lapjának közlése szerint, vármegyénk következő helyiségeiben fordultak elő az utóbbi időben ragadós állapotbetegségek: Kisteleken és Tápén egy-egy veszettség udvarban; Szentesen veszettség egy tanyán; Fábán-Sebestyénben és Szegváron szintén 1—1 helyen lépfene. — E hírrel kapcsolatban említjük meg, hogy az osztrák belügyminiszter visszavonta azt a tilalmat, melylyel a sertéseknek vármegyénk tiszántuli járásából és Szentesről Ausztriába való szállítását korlátozta.

— **Adóelengedés szélviharok miatt.** Minden gazdát elsőrangú módon érdekelheti az az elvi jelentőségű határozat, melyet most a közigazgatási bíróság hozott. Kimondotta ugyanis, hogy a szélvihar által okozott károk elemi csapásnak minősítendőek, s igénynyel bírnak arra, hogy azok alapján az adóelengedést kérni lehessen. Eddig az adóelengedésre az igényjogosultságot az adta meg, hogy az elemi csapás mily területre terjedt és nem lévén tételesen felsorolva az időjárás kártételei, a pénzügyi közegek rendszeren elutasították a szélvihar következtében adóelengedésért bejelentett kártételek tudomásulvételét. Most tehát a szélvihar által okozott

akár, tartja a porzót a kezében; no még egy sor, most az aláírás, hamar a porzót rája. De ah, fátum, Ilonka nem a porzót, hanem a tentatartót fogta a kezében, annak tartalmát öntötte tehát a megirt levélre.

Nagy az elszörnyűködés. Zavar mindkét oldalon. Géza gavalier, nem meri beismerni a hibát, mit kis mátkája sietlően elkövetett, bentről még folyton hívják az asztalhoz.

— Nem baj édesem, majd letöröm; és avval patyolat fehér kendőjével felitatja a nagy tentafoltot és most, mint a ki jól végezte dolgát, hirtelen zsebrevágta zsebkendőjét és mátkájával az étkező szobába indul.

Gőzölgő a leves, mindenki merit magának és a hogy illik, asztalkendőt rak maga elé. A terítési zavarban Gézának nem tettek asztalkendőt, de ő nem árulja el a nagy hibát, úgy segít magán, hogy az abrosz egy csücskéjét tűzi a gallérja mögé.

A levelek azonban rendszeren melegnek szoktak lenni, nem csoda, ha veríték gyűl a homlokra, no meg a szokatlan nagyobb társaság, no és a kedves mátká közelsége mind hevítőleg hatott fiatal barátunkra.

Ilyenkor úgy segít magán az okos ember, hogy letörli a verítéket. A mi hősünk sem tett másképen, csak hogy az is megszokott a tentás zsebkendővel ilyenkor történni, hogy a tента a homlokra kerül. Ez volt a

károk elemi csapásnak tekintetvén, ezek a gazdákat még sem sujtják olyan keményen és meg van a mód arra, hogy némileg kárpótoltságosnak, ha ilyen elemi csapások érik is. A hír bizonyára örömet fog okozni a gazdák közt, akik amugy is ki vannak téve az időjárás szeszélyeinek és alig tudnak védekezni a károk ellen, amelyeket az elemi csapások okoznak.

— **Megrövidített fegyvergyakorlatok.** Harminczöt napig nehéz a munkaadónak a munkására várni és ha másikat fogad helyette, ennek a másikat is igen nehezen lehet harminczöt nap mulva kiadni az útját. Ez az oka annak, hogy a harminczöt napig tartó fegyvergyakorlatok miatt sok szegény munkásember vesztette el a kenyerét. Amikor berukkolt, biztos állást, munkát hagyott ott és amire hazatért a katonaságtól gyámoltalan proletár lett belőle. Azt se lehet elképzelni, hogy az ilyenformán kenyér nélkül maradtoknak csak egy része is jutott olyan hirtelen foglalkozáshoz, hogy ki tudta köszörülni az egzisztenciáján ütött csorbát, igen soknak pedig azon a napon kezdődött az elzúllás, amikor kivetkőzött a rezervista mondurból és körülnézve e világban, azt kellett észrevennie, hogy kirángatták lábait alól a talajt, s hogy immár — míg ők katonáéknál jártak — mások ültek bele az ő foglalkozásukba. — Hogy ezen a nagy bajon valamicskét segítsen, a honvédelmi miniszter most elrendelte, hogy az idén ne harminczöt, hanem csak huszonegy napig tartson a fegyvergyakorlat. Ezt a három hetet mégis csak könnyebben kivárthatják a munkaadók és nem vesztik el a kenyerét a munkás sem úgy, hogy abba ismét vissza ne kerüljön. Egyfelől ez magyarázza a honvédelmiügyi miniszter emberséges rendeletét, másfelől meg valószínűleg az a körülmény is, hogy a kárikulai nagy hőség ez évben egészen augusztus hóra, vagyis a honvédség szokásos

baj, erről feledkezett meg Géza barátunk.

A társaság meglátva a fekete sávokat a vőlegény homlokán, mosolyogni kezdett. Géza zavarba jön. Mit mosolyognak rajtam? Tán bádarságot követtem el? Még jobban kiült a verejték e gondolatnál Géza homlokán és egész arcán, tehát ismét csak kendőjéhez folyamodik; többször körül törüli arcát, csak hogy szegény barátunk most már szerecsenné vált. Ki tehet róla; illik-e nem illik; ilyenkor csak nem tarthatjuk vissza a nevetést; nevetett is mindenki, ki az asztalnál ült, vendég, anya, komoly apa, még a kis Laczi gyerek is úgy fogta az oldalát nevetésben; és szörnyűség; még a kis Ilonka, a nagy baj okozója, csak úgy ájuldozott a nevetéstől.

Szó, a mi szó, még a leghiggadtabb ember is kizökken a sodrából. Géza is kizökött belőle. Nagy zavarba jött. Néz jobbra-balra, semmi felvilágosító szó, csak általános görcsös nevetés mindenfelé. Géza elveszti türelmét, felugrik helyéről, persze vele siet az abrosz csücskéje is és — óh, selyemblousok, csipkés szoknyák! — magával rántja az egész asztalkendőt, a mindenféle kisebb és nagyobb adag levelek a mindenféle ölebbe hullanak.

Tehát vőlegények ne legyetek szorakozottak!

B . . . J . . .

fegyvergyakorlatainak idejére esik; ez a nagy hőség pedig mértéken túl elcsigázná a honvédséget.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Csongrádvármegye tiszántuli járás főszolgabírójától.

5181.
1902. szám.

Pályázati hirdetmény.

A Csongrádvármegye tiszántuli járásába kebeleztett Derekegyháza községben most szervezett községi orvosi állásra, mely évi 200 korona törzsfizetéssel, s az 1876. évi XIV. t.-cz. 145 §-a értelmében megállapítandó díjak szedhetési jogával van egybekötve, pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy az 1883. évi I. törvény 9. §-ának megfelelő módon fölszerelendő pályázati kérvényeket hozzám folyó évi augusztus hó 9-ig bezárólag annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

A választás határidejét a pályázati kérvények beérkezése után fogom megállapítani.

Mindszenten, 1902. évi július hó 23-án.

TARY ISTVÁN,
főszolgabíró.

Szegvári piac téren saját házunkban fent álló italmérési üzletünkbe egy

ÜZLETVEZETŐT

keresünk. Megkivánjuk, hogy az alkalmazandó üzletvezető a bor- és husfogyasztási adók beszedését vezetni és kellő biztosítékot nyújtani tudjon.

Az állás után akár hozzánk: **SZEGEDI FŐÜZLET, ZSÓTÉR HÁZ,** avagy mindszenti üzletvezetőnk: **GEIGNER LIPÓT ÚRHOZ** lehet fordulni.

Lusztig Testvérek.

!!! JÉG !!!

Mindszent és vidéke t. közönségének szíves tudomására hozom, hogy saját gyáramban készült

ártézi műjeget

a legkisebb mennyiségben is, vásárhelyi gőzmalmomban kilóját 3 fillérért árusítom.

Szíves megrendelést kérve, vagyok

kiváló tisztelettel
SOLTI VILMOS,

gőzmalomtulajdonos

H.-M.-Vásárhelyen, a népkerti állomás közelében.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

Zichy Mihály Album.

A Pesti Napló amely eddigelé Madách **Ember** tragédiáját, Arany balladáit Zichy Mihály képeivel, Katona József **Bánk bánját**, Kisfaludi Sándor **Himfy szerelmeit** remek albumba foglalva, és legutoljára a **Költők Albumát** adta olvasóinak karácsonyi ajándékkul, az idén az eddiginél is nagyobb szabásu, diszben, tartalomban nemcsak az eddigi ajándékokat fölülmuló, de a könyvpiacon is ritkaság számban menő diszművet a

Zichy Mihály Albumot szánta olvasóinak karácsonyi ajándékkul

Zichy Mihály képeinek válogatott impozáns albumba foglalt gyűjteményét a **Költők Albumánál** nagyobb és diszesebb alább. Zichy Mihály világhírű művészi termelésének

legjavát, **legszebb festményeit és rajzait** foglalja magában ez a diszmű

negyven műlapon, amelyek mindegyikébe **legkiválóbb esztétikusaink és műbíráink** írnak szövegmagyarázatot. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része **gyönyörű színyomásu** lesz, olyan, amilyen eddig alig jelt meg magyar diszműben.

A negyven pompás műlapot, a kísérő szöveget és **Zichy Mihály egyéniségének és változatos életpályájának regényes rajzát** valamint Zichy rajza után **gazdag bekötési tábla** foglalja gyönyörű diszes kötetbe

A Pesti Napló e nagyszabásu diszművét az Atheneum állítja ki. A **Zichy Mihály Albumot** amelynek ára az Atheneum eredeti kiadásában **90 korona,** a „Pesti Napló“ új kvart kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a Pesti Napló minden állandó előfizetője. **is megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév, vagy havonkénti, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.**

Legjobb az ABADIE szivarka papir és hüvely.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

Kapható
WEISZ I. nyomdájában.

Clayton & Shuttleworth

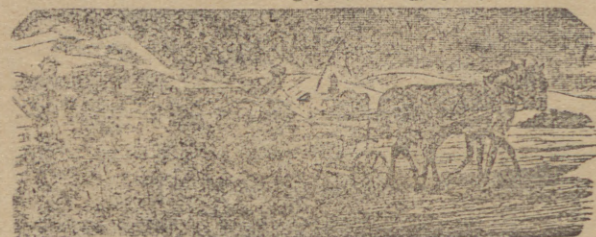
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lőherez-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsológok, darálóok, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék,

2. és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvételnek lapunk kiadóhivatalában.